

جستاری بر شناخت مولفه های معماری بر خلاقیت افزایی کودکان در طراحی شهری با رویکرد تحلیل شناختی

پژمان مصلحی - کارشناس ارشد معماری، واحد مهدی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی،
مهدی شهر، ایران
هادی محمودی نژاد - استاد، واحد مهدی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، مهدی شهر،
ایران.

چکیده

خلاقیت، توسعه آگاهی، توانایی جذب و بهره مندی از همه نعمت های زندگی است؛ چنانچه خلاقیت توسعه پذیر است و می توان به کمک عوامل محیطی، توانایی درونی فرد بالادخص کودکان را شکوفا کرد. هر فردی با بهره گرفتن از تمام شناخت های قبلی و تمرکز ذهنی داشتن بر آن و تجهیز کردن خود به موتور حرکت و افزایش بعد انگیزشی، خواهد توانست به کشف ویژگی های منحصر به فرد اقدام کرده، با در اختیار گرفتن تمام داده ها و نعمت های وجودی، به گسترش این ویژگی بپردازد. در رابطه با کودکان این امر نیازمند ممارست و تلاش برنامه ریزان و طراحان شهری است که در این مقاله موردنظر قرار گرفته است. روش تحقیق، «توصیفی- تحلیلی» و «اسنادی» است که با رجوع به اسناد و منابع مرتبط و بررسی مبانی نظری طراحی معماری و ارتباط آن با مبانی روانشناسی خلاقیت سعی در تدوین اصول طراحی فضا و طراحی در این زمینه دارد. و به استخراج اصول و معیارهای بکار رفته در آن می پردازد. در پایان، به اراده دیدگاه ها و نظراتی چند در بهبود ساماندهی رویه حاکم بر «طراحی معماری دوستدار کودک» در فضاهای معماری و شهری پرداخته می شود.

کلیدواژه: کودک، خلاقیت، فضای بازی، طراحی معماری.